

begge Dage medregnede, forhøjes Lods-pengene med ca. $\frac{1}{3}$; og saa staa der endvidere, at naar en Del af en Lodsning falder inden for dette Tidsrum, beregnes Vintertakst for hele Lodsningen. Jeg tror, at det er en ganske overordentlig uheldig Bestemmelse at give i Loven. Lad os tænke os, hvad meget let kan ske, at en Lods kommer om Bord i et Sejlskib en 8 Dages Tid før Udløbet af September, og at han først forlader Skibet igen den 1. Oktober, lad os sige Kl. 6 om Morgenen, og at han har været om Bord i disse 8 Dage, fordi han paa Grund af Modvind eller Vindstille ikke har kunnet faa Skibet til Bestemmelsesstedet, hvor det maaske ellers kunde have været i Løbet af nogle Timer, saa skal han forlange af Skipperen, at han skal betale — fordi han har været om Bord i Skibet efter Kl. 12 Nat mellem den 30. September og den 1. Oktober — efter Vintertaksten for hele denne Lodsning. Det finder jeg, er forkert, og det vil sikkert give Anledning til en Masse Spektakel. Lad Forholdet være det, at en Lods kommer om Bord nogle Dage før den 1. Oktober, saa spørger Skipperen ham, hvor høj Taksten for Lodsningen er, og i Tillid til, at han i Løbet af et halvt Døgn kan være med Skibet paa Bestemmelsesstedet, beregner han den naturligvis efter Sommertaksten. Men nu gaar det imidlertid galt. Der bliver Vindstille eller Modvind, saa at han ikke slipper ind med Skibet før efter 1. Oktober, og saa skal Lodsens forlange den forhøjede Takst, og det er jo klart, at det vil en Skipper finde højst mærkværdigt, at man har saadanne Bestemmelser. Jeg vil derfor anmode det ærede Udvalg, som faar med Sagen at gøre, om at søge at komme bort fra denne Bestemmelse. Jeg tror, den er meget uheldig, og at den vil give Anledning til en Bunke Vrøvl, som man ellers kan undgaa, og som vil have mere Betydning end de Par Skilling, som maaske kan tjenes ved at forlange den forhøjede Takst.

Den næste Bemærkning, jeg har at gøre, angaar ligeledes en Bestemmelse i § 31, som ligeledes blev omtalt af det ærede Medlem for Middelfart (Slængerik). Der staaar nemlig, at Føreren af et Skib, der følger efter et andet, med Lods om Bord, skal ikke betale Lodspenge. Jeg er her ikke enig med det ærede Medlem for Middelfart. Det er sikkert ganske rigtigt, at naar to Skibe, som ere fuldstændig uafhængige af hinanden, sejle i Kølvaandslinie ind i et Farvand som t. Eks. Sundet eller et af Bælterne, saa skal det, der

gaar bagefter, ikke betale Lodspenge, det kan jeg godt forstaa. Men der er et andet Forhold, som for Sundet og Bælterne har en ikke ringe Betydning, og som gør, at jeg maa sætte mig imod, at man faar en saadan almindelig Bestemmelse i Lovforslaget, det er et Forhold, der kan komme frem med Hensyn til Krigsskibe- eskadrer. Der vil Forholdet, hvis denne Bestemmelse bibeholdes, blive saaledes, hvad der for Resten ogsaa almindeligt er Tilfældet nu, at man vil tage Lodsens om Bord i en lille Avisodamper, der har et meget ringe Dybtgaaende og Tonnage, og saa ville alle de store Panserskibe, som jo vilde komme til at betale noget meget klækkeligt for at blive lodsede, blive fri derfor, og man vil kun komme til at betale Lodspenge af denne Aviso, som man sætter i Spidsen. Noget saadant kan meget godt tænkes, og det vil sikkert ogsaa indtræffe i disse Farvande. Jeg kan derfor ikke være enig med det ærede Medlem for Middelfart i hans Betragtninger i al Almindelighed og haaber, at der maa kunne komme Bestemmelser ind, der kunne forhindre, at det, jeg nylig omtalte, sker.

Naar jeg før talte om, at jeg troede ikke, at Lovforslaget vilde hjælpe Lodserne synderligt, hvad Indtægterne angik, og at jeg haabede paa, at det Lovforslag, som skulde omhandle Lønningerne ved disse, snart maatte komme, saa er det ogsaa af en noget anden Grund end den almindelige, og den er da i Hovedsagen den, at Sundlodserierne ved Helsingør i dette Øjeblik have en Overenskomst med det svenske Lodseri ved Viken, hvorefter det svenske Lodseri skal, naar det har naaet en vis Indtægt, afgive en vis Procentandel af den overskydende Indtægt til Sundlodseriet i Helsingør. Nu har Forholdet været dette i de sidste Maaneder af forrige Aar, at hele den Indtægt, Helsingør Lodseri har haft, stammer fra det Tilskud, de have faaet fra Viken. Dette Tilskud er i enkelte Maaneder løbet op til 800 Kr. Denne Overenskomst, de have med Viken, udløber, saa vidt mig bekendt, til næste Efteraar, og saa vil det gaa saaledes, at Indtægten vil gaa langt ned under den Indtægt paa ca. 1,400 Kr. paa højeste Lønning, som Lodserne det sidste Aar have haft fra 1. Oktober 1901 til 1. Oktober 1902; ogsaa af denne Grund kunde jeg ønske, at Forslaget om Lønningerne maatte komme frem saa snart som muligt.

Dernæst vil jeg gerne tillade mig en Bemærkning, som strengt taget ikke hører